

Iz kapitola 30.

[1] "Běda, synové umínění, je výrok Hospodinův, uskutečňujete záměry, ale ne moje, uzavíráte závazky, ale ne v mém duchu, vršíte hřích na hřích. [2] Odcházíte a sestupujete do Egypta, ale mých úst jste se nedoptali, záštitu hledáte u faraóna, utíkáte se do stínu Egypta. [3] Ale faraónova záštita vám bude k hanbě a utíkání do stínu Egypta k potupě. [4] Vaši velmoži jsou v Sóanu a poslové dosáhli Chánesu; [5] všichni se zklamou v lidu, který jim neprospěje, nebude jim ku pomoci ani ku prospěchu, ale k ostudě a hanbě." [6] Výnos o zvířatech v Negebu: Do země soužení a tísně, kde jsou lvice a lvi mezi nimi, zmije a ohnivý létající had, přivázejí Judejci na hřbetě oslů svůj majetek a na hrbech velbloudů své poklady lidu, který jim neprospěje. [7] Egyptská pomoc je prázdný přelud. Proto jsem je nazval: "Obluda vyřízená." [8] Nyní jsi, napiš to před nimi na desku, zaznamej do knihy a zůstane to svědectvím do posledního dne, navždy, navěky. [9] Neboť je to lid vzpurný, synové prohaní, synové, kteří nechťejí poslouchat Hospodinův zákon. [10] Žikají vidoucím: "Nedívejte se", a těm, kdo mají dar vidění: "Neukazujte nám, co je správné! Jen nám pochlebujte, jen nás balamutě!" [11] Opust'te cestu, odbočte ze stezky, přestaňte se Svatým Izraele!" [12] Proto praví Svatý Izraele toto: "Poněvadž pohrdáte tímto slovem a spoléháte na útisk a převrácenost a o ně se opíráte, [13] proto vám tato nepravost bude jako rozestupující se trhlina v bortící se nedostupné hradbě, jež se zhroutí náhle, znenadání. [14] Bude to, jako když někdo roztříští hliněný džbán napadrt', nelítostně, že se nenajde po rozbití ani střípek, aby se v něm dal přenést oheň z ohniště či nabrat voda z louže." [15] Neboť toto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: "V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství. Vy však nechcete, [16] říkáte: 'Nikoli! Utečeme na koních.' A vskutku budete utíkat. 'Ujedeme na lehkonožích.' A vskutku vaši pronásledovatelé budou lehkonoží. [17] Jeden tisíc vás uteče před pohrůzkou jediného, před pohrůzkou pěti utečete všichni, až zůstanete jako opuštěná žerď na vrcholu hory, jako korouhev na pahorku." [18] Hospodin vyčkává, chce se nad vámi smilovat, vyvýší se, slituje se nad vámi. Vždyť Hospodin je Bohem práva, blaze těm, kdo ho očekávají. [19] Neboť lid bude sídlit na Sijónu, v Jeruzalémě. Nebudeš už nikdy plakat. Milostivě se nad tebou smiluje, až budeš úpěnlivě volat; uslyší a odpoví ti. [20] Ač vám dával Panovník chléb soužení a vodu útlu, on, tvůj učitel, už se nebude držet stranou. Na vlastní oči uvidíš svého učitele [21] a na vlastní uši uslyšíš za sebou slovo: "To je ta cesta, jděte po ní", ať budete chtít doprava nebo doleva. [22] Pak prohlásíš své stříbrem potažené vytesané modly i pozlacené lité modly za nečisté a jako nečisté je rozmetáš. Řekneš jim: "Táhni!" [23] A Hospodin dá déšť tvé setbě, již oseješ roli; chléb z úrody role bude vydatný a výživný. V onen den se bude pást tvůj dobytek na širých lukách. [24] Býci a osli, obdělávající roli, budou žrát šťavnatou a slanou píci, nakypřenou lopatou a vidlemi. [25] Na každé vysoké hoře a na každém vyvýšeném pahorku budou potůčky tekoucích vod, v den velkého vraždění, kdy padnou věže. [26] A bude světlo bledé luny jako světlo žárného slunka a světlo slunka bude sedmkrát větší, jako světlo sedmi dnů, v den, kdy Hospodin ováže zlomeniny svého lidu a rány jemu zasazené uzdraví. [27] Hle, jméno Hospodinovo přichází zdáli. Jeho planoucí hněv se mocně zvedá. Rty mu překypují hrozným hněvem, jeho jazyk je jak šířající oheň. [28] Jeho dech je jako rozvodněný potok až k hrdlu sahající. Bude prosívat pronárody řetětem jejich šalebnosti, čelisti národů sevře uzdou svodu. [29] Dáte se do zpěvu jako v noci, kdy se zasvěcuje svátek, srdce se naplní radostí jako tomu, kdo jde za zvuku píšťal, aby vstoupil na Hospodinovu horu, ke Skále Izraele. [30] Hospodin se ohlásí svým velebným hlasem, dá pocítit svou dopadající paži v prudkém hněvu, v plameni šířajícího ohně, blýskáním a průtrží mračen a kamenným krupobitím. [31] Ašúr, jenž jiné bíl holí, zděsí se Hospodinova hlasu. [32] Každé švihnutí metlou, které mu Hospodin zasadí, dopadne za zvuku bubínků a citar; vybojuje proti němu bitvy pouhým mávnutím ruky. [33] Neboť odedávna je už připraven Tófet, žároviště hluboké a široké, i pro krále. Na jeho hranici je mnoho ohně a dříví, jako proud síry je zapálí dech Hospodinův.